

Fővárosi Ítéltábla

32.Pf.20.358/2016/4-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (fél címe 2, eljáró ügyvéd: Dr. Kovátsits László) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, Dr. Bodolai László ügyvéd (fél címe 1) által képviselt (I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 6. napján meghozott 64.P.25.303/2015/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.543/2015/4/II. számú, elsőfokú határozatot hatályon kívül helyező végzését követően a megismételt eljárás alapján az elsőfokú bíróság a felperesnek az index.hu portálon 2015. január 29., február 1. és 2. napján megjelent cikkeivel kapcsolatban előterjesztett pontosított keresetét elutasította.

Rögzítette, hogy a keresetpontosítás szerint a felperes összességében az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére tartott igényt:

„Valótlanul állítottuk, hogy az egészhet rohamtempóban vitte végig

Valótlanul állítottuk, hogy ... igazolta az üzletembereket.

Valótlanul állítottuk, hogy az első és legjövedelmezőbb közvetítőcégeket az ötletgazda ... javasolta.

Valótlanul állítottuk, hogy ... ismerőseinek óriási üzlet lenne a letelepedési kötvény.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy ... ismerősei az üzletemberek, akik a kötvényen nyerne.

Valótlanul állítottuk, hogy ismeretlen háttérű offshore cégeknek éri meg a letelepedési kötvény.

A médiatartalomban elhangzottakkal ellentétben a valós tények az alábbiak:

... normál eljárási rendben, tehát nem rohamtempóban vitte végig a javaslatot."

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a helyreigazítás iránti kérelmét a felperes a sajtószervezet határidőben juttatta el, aki az Smtv. 12. § (2) bekezdés szerinti határidőben annak nem tett eleget, a

felperes ezt követően törvényes határidőn belül terjesztette elő a keresetlevelet, amelyben foglaltakkal az eredeti kérelmében írtakon nem terjeszkedett túl.

Felhívta a 2013. évi V. törvény (Ptk.) személyiségi jogot rögzítő és a jóhírnév megsértésére vonatkozó szabályait [Ptk. 2:42. §, 2:43. § d) pont és 2:45. § (2) bekezdés], illetve a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését.

A felperes keresetösségi jogának vizsgálata során megállapította, hogy az „ismeretlen háttérű offshore cégeknek éri meg a letelepedési kötvény” kijelentés vonatkozásában a felperesnek nincs keresetösségi joga, mivel ez nem a személyére vonatkozó állítás.

A jogalkotási folyamat kapcsán felperes által kifogásolt „rohamtempó” vonatkozásában a bíróság nem osztotta a felperesi álláspontot, mely szerint az szükségszerűen a normál eljárási rendtől való eltérést jelenti. A bíróság álláspontja szerint ez nem tényállítás, hanem véleményként értékelendő, mely az ismert tényekre, elsősorban a két hónap alatti elfogadásra, a kihirdetést követő napon történt hatálybalépésre tekintettel megalapozott következtetésnek tekinthető. Utalt arra, hogy a jogalkotási folyamat megítélésében nem a normaszöveg terjedelmének, hanem a jogintézmény újszerűségének van elsősorban jelentősége. A letelepedési kötvény új intézmény a magyar jogrendszerben, korábban hasonló lehetőség a harmadik országbeli államok állampolgárai számára nem volt. A jogalkotási folyamatról általánosságban is kijelenthető a 2010-es választásokat követően létrejött 2/3-os mértéket meghaladó jelentős parlamenti többségre figyelemmel, hogy az jelentősen felgyorsult. A jogalkotási folyamatban a felperes, mint előterjesztő tisztségéből eredően kulcspozícióban volt, a javaslatot a - ... - Bizottság előtti ismertette, ahhoz egyéni módosító javaslatot is előterjesztett. A jogalkotás tempója tekintetében azt is kétségesnek ítélte, hogy az a felperesre nézve alkalmas-e sérelem előidézésére, különös tekintettel arra, hogy a felperes számos jogszabály és egyéni módosító javaslat előterjesztője volt a 2010-2014-es parlamenti ciklusban.

Az alperesi cikkek tényszerűen adtak tájékoztatást abban a tekintetben is, hogy a felperes „igazolta” a bizottság előtt a ... (...) céget képviselő személyeket. A felperes két személyt számára ismerősnek mutatott be és megosztotta a Bizottsággal a róluk szerzett ismereteit. A felperesnek ez a magatartása a köznap értelemben vett igazolásnak megfelel. Értékelte azt is, hogy a felperes arra is kitért, miszerint a további két személy számára nem ismert, ez pedig megerősíti az alperesi álláspontot, hiszen a felperes ily módon különbséget tett a személyek között, azokat ismert és ismeretlen kategóriába sorolva. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi cikk ebből eredően szintén nem járt el jogsértően, amikor „... ismerőseinek” aposztrofálta a ... vezetőit, akik tényszerűen a legnagyobb forgalmat bonyolítják a letelepedési kötvénnyel, lévén a világ legnépesebb és egyik legdinamikusabban fejlődő országában tevékenykednek.

A 2013. március 4-i bizottsági jegyzőkönyv alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a valóságnak megfelel az alperesi állítás, miszerint „az első és legjövődolmezőbb közvetítőcégeket az ötletgazda ... javasolta.” A jegyzőkönyv szerint a kiválasztási szempontrendszer elfogadásáról és a ... jóváhagyásáról egy ülésen egymást követően döntött a Bizottság. A jóváhagyásához szükségesnek ítélt érintett állam hivatalos szerveitől elvárt hozzájárulás a ... vonatkozásában pedig már beszerzésre is került.

Mindezek alapján a bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította a fentiek szerint részletezett okokból, azaz a keresetösségi jog hiánya, a közlés valósága, illetve valós tényeken alapuló megalapozott vélemény mivolta okán.

Az alperesnek járó ügyvédi munkadíj megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése, míg az állam által előlegezett illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását oly módon, hogy a bíróság pontosított keresetének adjon helyt.

Előadta, hogy az elsőfokú ítélet téves, megalapozatlan és okiratellenes.

Az elsőfokú bíróságnak a keresetösségi jogával kapcsolatos okfejtésével szemben hivatkozott arra, hogy a sérelmezett cikkek több esetben konkrétan a felperes nevét említve értekeznek a letelepedési kötvényről, ...-féle letelepedési kötvényről írnak, az egész folyamat véghezvitelét a felperes nevéhez kötik, arról szólnak, hogy az ismerősei számára jó üzletről van szó. Ezek után amikor offshore hátterű cégeket említ a cikk, melyeknek megéri a letelepedési kötvény, akkor az olvasók egyértelműen a felpereshez kötik ezeket a cégeket.

Valótlan a cikk azon állítása, hogy az ilyen cégeknek érne meg ez az üzlet, mert a vonatkozó jogszabályok és a csatolt okiratok alapján megállapítható, miszerint az üzletben résztvevő cégeknek számos feltételnek kell megfelelniük. Az átláthatóságuk tekintetében, több igazolást is csatolniuk kell és jogszerű működésüket a jogszerűség szempontjából többféle vizsgálatnak vetik alá. Vitatta azt is, hogy óriási üzletről lenne a letelepedési kötvények értékesítése.

A rohamtempó kifejezés használatával kapcsolatosan az volt az álláspontja, hogy ez a közlés nem vélemény, hanem tényállítás. Az alperes egyértelműen azt közölte, nem normál eljárási rendben fogadták el a törvényt. Ezzel szemben azonban a tények azt igazolják, hogy az érintett jogszabályt nem sürgősségi eljárás keretein belül alkották meg. A csatolt irat szerint a felperes 2012. október 27-én nyújtotta be a javaslatot és azt 2012. december 27-én hirdették ki. A módosító jogszabály a 2007-es törvényt mindössze két bekezdéssel egészítette ki, így az, hogy ezt két hónap alatt fogadta el az országgyűlés nem tekinthető az átlagtól eltérő gyorsaságúnak. Álláspontja szerint irreleváns a perbeli kérdés eldöntése szempontjából, hogy 2010. óta hány törvényt fogadtak el.

A közvetítő cégek és abban érintett személyek ismeretével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a csatolt iratokból csak az derül ki, miszerint a felperes informálódott a cégekről, az abban érintett személyekről. Semmi nem igazolja, hogy a két nevesített személyt a felperes személyesen ismerte volna. A közvetítők kiválasztásában pedig egyébként sem a felperes döntött személyesen, hanem a ... Bizottság.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Megemlítette, hogy a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos jogszabályalkotás, az abban résztvevő cégek kiválasztása jelentős ügy, melyek esetében az internetes keresésekre alapított informálódás nem minősíthető kifejezetten megalapozott döntés-előkészítésnek. A perbeli legitimáció kérdésével kapcsolatosan az elsőfokú eljárásban kifejtett védekezését fenntartotta azzal, hogy ha a felperes fel is fedez valamiféle sejtetést személye és az üzlettel jól járók között, erre vonatkozó határozott közlés a cikkben nincs. A rohamtempóban véghezvitt törvényalkotási munkával kapcsolatosan álláspontja az volt, az átlagolvasó nem a házszabály rendelkezéseit figyelembe véve minősíti a közlést, hanem azt értékeli, hogy jelen esetben igen rövid, összesen két hónapon át tartó folyamatról esett szó. Az üzletemberek felperes által történő igazolásával kapcsolatosan is az elsőfokú eljárásban kifejtett érvelésére hivatkozott, illetve fenntartotta azt is, hogy a letelepedési kötvény jó üzletként való minősítése vélemény. A fellebbezésben a felperes által a testületi döntéssel, illetve abban a felperes szerepével kapcsolatosan kifejtetteket nem tartotta figyelembe vehetőnek, tekintettel arra, hogy erre vonatkozó sérelmezett közlés a kereseti petíumban nem szerepelt.

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indoklásában kifejtett jogi álláspontjával egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, azokra a másodfokú bíróság csak visszautal, nem ismétli meg. A felperes fellebbezésében foglaltak alapján az alábbiakat emeli ki.

A jogvita elbírálására irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint: Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A letelepedési kötvény magyar jogrendszerbe történő bevezetésével kapcsolatos jogalkotási folyamat időbeliségére vonatkozó közlés, miszerint azt a felperes rohamtempóban vitte véghez egyértelműen a véleménykategóriába sorolható, mely sajtóhelyreigazítás tárgya nem lehet. A nem vitásan a felperes által előterjesztett, indokolt módosító javaslat ügyével a Bizottság - melynek elnöke is a felperes volt - 2012. október 29-i ülésén foglalkozott. Ezen összesen hat törvény módosító javaslatot tárgyaltak meg, majd négy kérdésben egyeztetési eljárást folytattak le. Az ülés 11 óra 59 perckor kezdődött és 13 óra 20 perckor ért véget. A perbeli módosító javaslatot a felperes terjesztette elő, melyet személyesen jegyzett. Annak indoklása a jegyzőkönyvben összesen hat bekezdést ölel fel. Ahhoz senki nem szólt hozzá, kérdésük a résztvevőknek nem volt, holott a felperesi felszólalásból is az derült ki, hogy egy új intézményt teremt Magyarországon. A módosító javaslat beterjesztése és annak kihirdetése között a felperes által sem vitatottan két hónap telt el. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy ezen adatok birtokában az alperes minősíthette úgy a jogalkotási folyamatot, hogy az rohamtempójú, még akkor is, ha esetleg más jogszabályok is hasonló gyorsasággal születtek meg. A kérdésnek a megítélése szempontjában annak nem volt jelentősége, hogy a módosító javaslat sürgősségi eljárásban került-e megtárgyalásra. Ez ugyanis a döntés eljárási rendjére és nem feltétlenül időbeliségére vonatkozó közlés, amit a cikk nem érintett.

A felperes nem sérelmezheti azt, hogy a letelepedési kötvény bevezetésével kapcsolatos ügyeket a nevéhez köti a közvélemény, figyelemmel az általa tett előterjesztésre, illetve az ügyben a továbbiakban játszott szerepére is tekintettel. A letelepedési kötvények forgalmazására jogosult cégek kiválasztása érdekében tartott bizottsági ülésen (2013. március 4.) a felperes kifejezetten úgy tartotta, hogy a személyére tekintettel maradt ez a jogkör a Bizottságnál.

Kifogásolta a felperes fellebbezésében azt is, hogy a január 29-i cikk állítása szerint, saját maga igazolta az üzletembereket is, akik a legtöbb hasznot realizálják az üzleten és a legjövedelmezőbb cégeket is ő javasolta. Ezen közlések tekintetében is egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megállapításaival. A Bizottság 2013. március 4-én tartott ülésén, a felperes terjesztette elő azt az általa összeállított hét pontos szempontrendszert, amely alapján a forgalmazó cégek kiválasztásra kerülnek. Ezt a bizottság kérdés, észrevétel nélkül megszavazta. Ezt követően a felperes a bizottság elé terjesztette azt a kérelmet, ami az ülést megelőzően beérkezettek közül az elfogadott szempontrendszernek mindenben megfelelt. Elmondta, hogy ebben a kérelemben számára legmegnyugtatóbb érv, azoknak a személyeknek a neve, akik a kérelmező cégben vezetők. Az egyikükről azt közölte, hogy a ... tulajdonosa, aki kiváló helyismerettel rendelkezik Magyarországon és ismeretei szerint az ázsiai térségben is jelentős tényező. ...ról úgy nyilatkozott,

hogy ...ben él, de itthon is több céget jegyzett. A másik két érintett személyt nem ismerte, de életrajzukat impozánsnak minősítette. Az ügyletben szereplő sub-manager cégről a kínai nagykövetségtől tájékozódott. Ezen információk alapján javasolta, hogy a bizottság a hozzájárulást adja meg a részükre.

Mindebből az következik, hogy a sérelmezett állítás a valóságnak megfelel. A felperes maga javasolta a cég kérelmének elfogadását és maga állította, hogy a cég a bizottság által elfogadott szempontoknak megfelel, azaz igazolta a céget, üzletembereket, mint olyanokat, akik megfelelőek.

A 2015. február 1-jén és 2-án megjelent cikkek szerint a letelepedési kötvény a felperes ismerőseinek jó üzlet, az ő ismerősei az üzletemberek, akik a legtöbbet kaszálnak az üzleten, illetve, a közvetítők közül leginkább egynek a felperes régi ismerőseinek a cégébe ömlik sok pénz. A január 29-i cikk szerint probléma, hogy a biznyszbe hozott offshore cégek jelentős bevételre tettek szert semmiért.

A felperes fellebbezésében e körben részben azt kifogásolta, hogy a közvetítő cégekben érintett személyek nem személyes ismerősei, róluk csupán tájékozódott, másrészt álláspontja szerint a cikkek őt offshore cégekkel hozzák összefüggésbe, ami valótlan.

Az, hogy kiknek jó üzlet a letelepedési kötvény a fentebb kifejtettek szerint nem a felperesre vonatkozó közlés. A felperes azonban azt is sérelmezte, hogy ezen cégekben érdekelt személyeket ismerősenek tüntetik fel. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet e körben tett megállapításaival is. Ezen túlmenően azt emeli ki, hogy a külső szemlélő számára maga a felperes keltette azt a látszatot, hogy ezeket a személyeket, akik az elsőként a letelepedési kötvény forgalmazására feljogosított cégben érdekeltek (...) ismeri. A bizottsági ülésen résztvevők ugyanis kizárólag a felperes által elmondottak alapján hoztak pozitív döntést a ...-ról, a kérelmező által benyújtott iratokat nem kapták meg, csak lehetőséget, hogy abba betekinthessenek, mely lehetőséggel nem éltek. Ez az ülés teljes időtartamából egyértelmű, hiszen az mindössze 43 perccel vett igénybe, annak nagyobb része nem a perbeli napirenddel foglalkozott. Ezen kérdéssel kapcsolatos történéseket a tizennégy oldalas jegyzőkönyvnek mindössze öt oldala tartalmazza. A felperes két személy esetében azt állította, hogy ismeri őket, másik kettő esetében azt mondta, csak az életrajzukat ismeri. Ebből pedig egyértelmű, hogy maguk a bizottsági tagok is úgy vélték a felperes ismeri, ezért tartja megbízhatónak, alkalmasnak az általa javasolt céget.

A felperes a fellebbezési eljárás során kifejtette, hogy a szövegösszefüggést tekintve vonatkoznak rá a nyertes, illetve az offshore cégekkel kapcsolatos állítások is. Ezt az álláspontot a másodfokú bíróság nem osztotta. Önmagában az, hogy a letelepedési kötvénnyel kapcsolatos ügyeket a közvélemény a felpereshez köti nem jelenti azt, hogy minden ezzel kapcsolatos megnyilvánulás a felperessel is összefüggésbe hozható. Ez legfeljebb a felperes egyéni értelmezése, ami a perbeli írásokban nem lelhető fel. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az offshore háttérű cég részvételét a letelepedési kötvények forgalmazásában maga a felperes sem zárta ki (2013. március 4. jegyzőkönyv 11. oldal első teljes bekezdés).

Ugyanígy a vélemény kategóriájába tartozik, hogy a cikkek több esetben is a letelepedési kötvény jövedelmezőségéről írnak, azt jó üzletnek ítélik. Ezek a közlések nem közvetlenül a felperesre vonatkoznak. Ugyanígy nincs keresetjogi joga a felperesnek arra vonatkozóan, hogy a január 29-én megjelent cikk az állam esetében éppen veszteséget állít. Ezt a közlést semmilyen értelemben sem lehet a felperes személyével összefüggésbe hozni.

Mindezek alapján a felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért mint elvesztett köteles a

felperes részére a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2016. május 25.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró